

Oběti ponorných řek - Filipová Lenka

Večírek klopýtal k ránu
Noc byla nedopitá
Květiny v celofánu
Ušchly a nesvítá
Jak z hloubky oceánu
Zní slůvka poztrácená
Pojď, je to silnější než já

V samotě podlouníků
A pašeráků hvězd
Jím v malém pokojíku
Pak vzdala láska čest
Bez výkřiků a triků
Jen věta nalezená
Pojď, je to silnější než já

Když ráno pohledy svléká
Ty, co noc utápí v tmách
Jako ponorná řeka v našich myšlenkách
A nikdo neví, kam vtéká
Neví, kde vyvěrá
Pojď, je to silnější než já

Modré ryby ti v přání
Prchají před světlem slov
Myslí na milování
Jenomže straší je lov
A nikdo nemá zdání
Co řeka z břehů strhává
Pojď, je to silnější než já

Tu du du...

A v nedopité sklence
Končí ten večírek
Pro krásné utopence
Oběti ponorných řek